

Setmanari de Banyolas

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

A Banyolas: 1'00 pta. trimestre.

A fora: 1'25 »

Número solt: 10 cèntims.

Periòdich d'acció catòlica

Redacció y Administració:
Carrer de Girona, Número 6 A

Banyolas, 14 d'Agost de 1910

Anuncis y comunicats d preus convencionals
No's tornan els originals

Petiteses y grandeses

Als catòlics vascongats

Quan els revolucionaris tractaven de fer á Madrid la manifestació pro Ferrer, que despres realisaren, qual manifestació era una protesta contra les lleis y 'ls tribunals y la justícia y un acta de solidaritat en favor dels vandalismes, que tingueren lloch á Catalunya, els grans periòdichs populars y trusters de la Villa del Oso deyan: La manifestació no's pot prohibir. El Govern no pot vulnerar el dret sagrat d'ostentar colectivament opinions, siguin de la classe que 's vulgui.

La manifestació s'ha de fer, tan si 's vol com si no 's vol. ¿Qué dirían les nacions cultes? ¿Qué pensaria l'Europa conscient?

Are han volgut els vascongats fer una manifestació monstre contra la política sectària del Govern; y 'ls mateixos periòdichs de la mateixa Villa del Oso han dit: No convé que 'l Govern consenti aquestes manifestacions; s'han de prohibir; á Bilbao hi ha vaga; podria alterar-se l'ordre; lo primer es l'ordre...

Y 'l Govern, demòcrata y lliberal y amant de que 's demostrí el sentit del poble, del Sr. Canalejas, priva una manifestació á Bilbao, manifestació que hauria estat grandiosíssima, de més de cent mil homes, perque 'ls obrers miners que estaven en vaga (que res tenían que veurer ab els catòlics) no alteressin l'ordre.

Donchs farén la manifestació, digueren els catòlics en una població bèn passífica, á San Sebastián, hon l'aristocràcia hi está verenejant ab tota placidés.

Y 'l demòcrata y lliberal Sr. Canalejas ve á contestar: No 's pot tampoch fer la manifestació á San Sebastián, perque es una població de estiuheix, riallera, plena de divertiments y vosaltres podria ab la vostra presencia pertorbár-

los hi l' estiuheix. He revut comunicacions d'allí pregantme que no 's permeti la manifestació perque podria alterar hi l'ordre, la pau, l'alegría, la placidés dels estiuhejants.

Y 'ls catòlics diuhén: Allí no 'ns hi volan perque podria estar ecsitats, y aquí no 'ns hi volen perque podria estar ecsitats nosaltres. Donchs, no 'ns queda remey; hi aïrem sens manifestació, com á particulars y ferem un acte de presencia á la capital de Guipuzcoa.

Y 'l demòcrata y lliberal Sr. Canalejas diu: No pot ser: ni ab manifestació, ni sens manifestació no podeu anar á San Sebastián. Y per evitarho s'apodera dels trens y dels barcos, que 's va entalayar de que no reunian condicions higièniques (!) y envía tropa y més tropa á San Sebastián y pren militarment els camins y fa registrar als que hi arriban y evita la manifestació dels catòlics.... que haurian pogut alterar l'ordre.

Perque 'ls catòlics facilment alteran l'ordre. Quan surten en professo, ó celebran grans funcions á l'Iglesia, ó fan romeries, casi sempre alteran l'ordé y van á tiros.

Si en compte d'esser catòlics fossin elements progressius, revolucionaris, anarquistes, que acostuman en els mitins y manifestacions publiques guardar la més ecsquísita correcció, allavors ja fora un altre cosa y no s'haurían de pendrer tantes precaucions.

Y ¡viva la llibertat y la democràcia!

Catòlics de la Vasconia: La verdadera Espanya qu' encar té ideals y patriotisme y no 's resigna á morir, está al vostre costat. No téu cas de petiteses vosaltres que sabeu inspirarvos en coses grans. Tots els bons espanyols vos abraçan. No durará pas sempre l'imperi de la falsedat. La vostra fé ha de triuñar. Els fusells, la forsa armada vos ha privat el pas, ¿qué importa si no han pogut impe-

dirlo al vostre esprit, que ha arribat fins á la nostra Catalunya y á Valencia y á les Balears y á l'Aragó y per tot arréu fecondisant ab son alé de vida la bona llevor que en totes parts hi ha sembrada? Revéu, fills de la Vasconia, l'entusiasta enhorabona que ab tota efusió vos er via 'l SETMANARI DE BANYOLAS.

La qüestió palpitant (1)

Dos hòmens disputaban una vegada sobre la partió que separava ses finques y convingueren en tenir varies conferencies pera arreglar el negoci.

L'un era un busca rahons y es deya per sí meteix: cridaré y hoy cridant faré por y trauré tot lo que podré, tant si 'm toca com si no 'm toca.

L'altre era un home prudent que s'havia fet aquest propòsit: Me les tinc d'heure ab un baladrer que no callará may; lo millor y més prudent será ceder en alguna cosa: li dexaré fer un solc més á la partió y veurém si calla.

A l'endemá aquest bon home se va llevar, va anar al tros y com si son company li hagués endevinat el pensament, ja s'havia pres el solc que l'altre pensava donarli. Més tan bó era que va pensar; un que me n'ha pres y un altre que n'hi daré perque calli, serán dos, y alabat sia Déu, tot sia per la pau.

A l'endemá aquest bon home se va llevar, va anar al tros y com si son company li hagués endevinat el pensament, ja s'havia pres els dos solcs.

Bé, vaja, va dirse l'home bó: do: que se n'ha pres y un que n'hi daré perque calli, serán tres y quedarém en pau; mes al endemá vegé que l'altre li havia ja pres tres solcs.

Llavors l'home bo se posá serio y digué: Poc á poc, jo no vull tractar que no se'm torni al menys el darrer solc que aquest home 'm va pendre.

Y tots els vells del poble li donaren la rahó y digueren que encara havia sigut massa bó, ja que 's dexava pendre dos solcs sense com ve ni com costa...

Veusquí lo que está passant entre el nostre Govern y el Sant Pare. Aquestos dos ha-

(1) De L'Apal.

vien comensat á tractar de unes diferencies y tot tractant tractant el Govern espanyol ab ses disposicion s'anava prenent quelcom tal vegada de lo que li hauria cedit el Sant Pare.

Y el Sant Pare, fins fentse cárrech del amor propi del Govern, l'invita á retirar solsa-ment un projecte de lley (que ja sap el Govern que no podrà aprobar) si es pue s'ha de seguir tractant.

A molt més tenia dret el Sant Pare y podia exigir que 's retiressin tots els decrets que li robaren drets que eran seus, però ha volgut acreditar-se d'hòme bó, pacient y aymador de la pau, de la pau que més falta y més servey li fá al Govern que no pas á n'.

La informalitat del Govern ha quedat posada de manifest, y axó que ha fet ab el Sant Pare s'hauria molt bèn guardat de ter ab qual-sevol de les altres potencies.

Son molts els que suposen que si aixís obra el Govern espanyol es per pressió y per Con-cell d' alguna potencia estrangera de les que sempre s'han entrebancat en les coses de Espanya y axó farà que 'ls espanyols veyem en nostre Govern al mandatari del extranger y en el Papa el representant verdader de la verda-dera Espanya.

En el cas d'en Ferrer va comensarse á entreveure aquesta acció estrangera sobre de Espanya, que no hi ha cap espanyol que puga suportar sense tornarse vermell de vergonya.

A nosaltres, als catòlics ens toca salvar á Espanya d'aquestes intervencions estrangeres, defensant ab decisió y valentia els drets de l'Espanya catòlica contra aquesta supremacia del poder civil que s'abroga el dret de conculcar els drets històrics de les nacionalitats espanyoles y els drets sagrats de la Iglesia.

JAUME RAVENTÓS.

L'Assumpció de María

Cap al Cel, avuy s'enlaira
la Mare del Salvador
en braços d'angels gronxada
voltada d'estels y flors.

Sa túnica d'or y plata
flameja ab los raigs del Sol
y ab su rossa cabellera
joguineja el ventitjol.

Escolten les harmonies
els cànchichs, l'himne gloriós
qu' á llur Sobirana entonan
á l' una, els angélichs chors.

Pujeu, veniu, Reina nostra,
Mare Santa del Senyor,
volem besar vostres plantes
y coronar vostre front.

La Trinitat ne prepara
un trono digne de Vos
sentéushi, donchs y regnéuhi;
gloria á la Reina de Sión.

Aixis celebran els Angels
de Maria lo triomf
y los ecos de lo gloria
Repetían llur cançó.

Regneu, també dihem nosaltres,
¡Oh Reina de nostres chors!
y recordeus dels qui ploren
en esta vall de dolors.

JOSEP SIMÓN, PBRE.

Banyolas, Agost 1910.

Consells y Màximes

útils y saludables á tots los homes nats, les dones
nades y demés persones.

Si estos consells escoltéu
y en vostre magí 'ls gravéu
ab certesa que 'n trauréu
grans ensenyances.

Foren apuntats per mans
de varons sabis é sants
en profit de sos semblants;
donchs escaulauls.

Si algú 't demana dinés,
digas que no l' has entés
y si per cas hi tornés,
torna á fe 'l tonto.

En converses ab lletrats
no digas barbaritats,
que si son espabilats
se 't en riurien.

Si á la nit no pots dormí
aixecat bén dematí
y si aixís no 'n pots sortí
feste sereno.

Si 't convida algun parent
á un diná de compliment,
cal qu' acceptis al moment,
no sigas ase.

Mira que no fassis tart,
menja 't bé la tua part;
val més que 't tingan per fart
que curt de geni.

Si per etzar en l' arrós
hi trobasses algun os,
déixal, no sigas talós
que s' engargussen.

Quan presentian l' estofat
prentne bona cantitat
y quan l' aijas acabat
podrás torna'hi.

Tingas el vi sempre aprop,
beu de tant en tant un glop
y procura cada cop
fregarte 'ls morros.

Si per polit vols passá
en lo such no hi suquis pa,
si no 't el pots acabá
val més que 'l deixis.

Quan servescan el rostit
prente les cuixes y el pit
y quan estigas servit
serveix als altres.

Menja molt y parla poch;
no 't belluguis de 'l téu lloch
y si 't sortís algun moch
deus amocarte.

No 't distreguis ab ningú;
tria 'ls bons talls, qu' es segú
que si no 't els menjas tu,
s' els menja un altre.

Si 't mesuressin xampany
no ti fassis gens extrany;
traure 'l ventre de mal any
es sabiesa.

Si 't trobas en un café
y un company paga primé,
quan ho fa no digas re,
després enfádat.

Si en alguna reunió
no portessis mocadó
vesten bén prest á un recó
y allí fas setze.

Quan tingas necessitat
d' anar á un puesto escusat
y 't crida l' autoritat,
no te l' escoltis.

Si en algunes ocasions
te sortissin panallons,
pósat primer els mitxons
que les sabates.

Quan mengis en restaurant
may paguis per endevant
que si 't morissis menjant
hi perderias.

Sia petit sia gros
no apedreguis may cap gos;
sias sempre generós
fins ab les besties.

Quan tingas mal de caixa
may creguis el menescal
ni per curá un animal
may cap dentista.

Res més diu el manuscrit;
més si ho capiu, ab lo dit,
pera esdevenir polít
ni ha de sobres.

J. H.

VERS I PROSA

A EN JOSEP M.ª CRUANYES.

EN havent sopat, en Toméu i els seus bailets
marxaren á apareiár el llagut per ná a la
xábega.

En arribanti, el vell mariner, cuidá d'arreglar
bé les xérxes, ensemps que el minyó petit
netejava de mala gana l' astilla plena de cen-
dres de la fogaina, pera posari un faxát de
teies seques ben cremadores; i l'altre bordegás,
lleg com un badai de veia, ho arranjaba tot
dintre el llagut; les paneres, la pedra per anar
á plóm, el tap de quilla... tot, tot... fins que
de la cála de la Paróla, isquéren una... dos
bárques, i s'oïren veus de mando i el xipollejar
dels rems en l' agua per uns moments, mentres
les veles foren isádes i prengueren vent.

Alesóres el vell Toméu carregá les xérxes

dintre el llagut, ensemps que els dos bailets,
valents com uns bráus, plantaren llur muscle á
popa, i al crit de ¡oh... ¡ssaaaa...! del vell patró,
els dos pretáren el qui més, fins ferlo baxar al
aigua pels pals enseuats.

El llagut brandá un poquet per l'aigua bruta
de la platja, plena d' esqué estripát, i de al-
gües velles i brutes; i els tres s' hi enfiláren en
un santiamén fentlo brandár alesóres com un
bressó! el noy gran plantá el rém á la arena
fins que el llagut marxá endins per la esbran-
zida, i el petit amb els rems als escálems doná
quatre colps de rém, fins que en Toméu tingué
la vela á punt de solfa.

Els bailets s' estiragasáren als bancs, i el
vell patró pasá á popa, á comenár la vela i el
timó: ben prest s' aclucaren les parpelles dels
nois, al dolç murmuri de la brissa marina i á
la dolça quietut i fosca de la nit, nimbada sols
per la lluisor indecisa de les estrelles... sols de
tart en tart s'oïa la remor de les petites onades
al caurer mortes contra l'acantilat, ó be el sal-
tironar de alguna boga á flor de mar, ó be la
remor adormidora de l'aigua que tallaba el lla-
gut en son avenç...

El patró li era plaenta aquella dolça quietut,
fins á ferli brollar del seu cor avesat á no
ser gaire alegre, notes ben baixes de corrandes
de mar que aprengué en la seva joventut: les
cantava-bax, baxet pera no desvetllar als nois
que dormien.

En tant, el llagut avençá fins al mitg del
golt, apropet de les altres xábegas, quines fo-
gaines, se reflectáben en suaus ondulacions en
les aigües quietes, iallí abaixá la vela.

El dos bailets s' alsaren ensonyats; el pri-
mer passá mandrós cap á próa á encendrer les
teies de l'astilla, i l'altre, agafá 'ls rems pera
moure'ls al manament den Toméu.

La foguera s'arborá prest i enllumená viva-
ment un bocí de mar al caurer sos reflectes del
tornallúm de llauna, sobre les aigües fosques;
i el marrec, quedá embadocat ab els pexóts
que acudien á la resplandor, relluint les llurs
escates vivament, á cada giragonsa inusitada;
allí hi contá, surells, sardinotes, esparrallóns i
algun rap, esgarriat i atiat per la gana.

L'altre, am mes seny, quedá amb els rems;
i el vell patró viraba amb el timó al llagut, tot
deixant escorrer la xarxa ab l'altre má, for-
mant un gran circle, envoltant la presa.

Y aixís pescaren de prima fins que per l'
Orient aparagué la lluna, i amará paulatinament
la mar d'una lleu claror cenrosa que esquivá
el peix á tots indrets, ensemps s'acabava el foc
de l'astilla i sols se veien de tros en tros, els
taps flotants de les xérxes, sense la corda de
dalt, tota á fons de tanta pesca acás.

El vell marí i el bordegás gran començaren
á agafar caps de xérxa, i á estirarla cap en-
dins el llagut, ensemps que el minyó petit tra-
bucát á una banda esperáva ansiós cada apari-
ció de un nou peix, esbizzant uns ¡coi! á ple
cor, que reflectáven la seva satisfacció...

—Mireu avi quina sepia més grosarra. ¡coi...!

—¡Oydá, que tens raó poca la véia!

I el minyó grán, afegia alegrement dirigint-
se á so germá: ¡Mira que 't ha calat i si set
rápa á les comes!... ja espartenegarás.!

I el petit muntaba d' un bot á la próa i des-
'allí se la miraba fins que nous pexos la ente-
rriben al pilot multicolor que crexia per mo-
ments.

I el vell patró i el bordegás gran, no tenien
pas prou mans pera enllestir.

—¡Qué hi fums asi dalt á próa Fanot!—feu
en Toméu dirigintse al bordegás.

—¡Oh coi! es que encare veig les comes d'
exa sepiarra qu' eu pujat...

I el vell esclafí á riure amb el noi gran,
mentres en Janot no perdía de vista al pobre
animaló que ja només treia las seves comes
plenes de llafisc i tinta, d' entre el omat de
bana pesca.

El llagut torná á terra dejús se feya auba;
el vell Tomeu sentat á popa comannat la vela
i el timó com á la anada, sonreia satisfet i ale-
gre als dos noiets.

Els seus ulls eren blaus com el mar i el cel
de festa, i ell, assentat demunt la espatlla del
seu company de mar el vell «Tirrre» hi anava
millor é hi gosava més, que no en cap altre
cosa.

«Tirrre», era el llagut; negre, i ajustats sos
esborancs, per pans de noguera forta, que re-
menbraven al vell marí les ardides lluites am
la mar avalotada, sempre vensudes per la serenitat
mai contorbada.

El llagut avençaba, esfonzat fins vora els
escálems de tanta pesca; poc á poc, amb una
gran magestat com un vaixell naufragat, que
arriba léc i vensut á platja, portat pel vent qui
empeny el seu velari, privantlo de rodolar al
fons...

Al seu darrera seguïen sis ó set barques
més lleugeres i llampantes, ben segur sense
tanta abundancia en llur ample ventre; perxó
suráven més i lliscaben més ágils per la tersa
superficie de la mar sense una arrúga: el vell
patró se las miraba, i una expresió de mitja
mofa aparexia en el seu rostre tranquil.

Demunt la sorra de la platja, les escates dels
pexos relluïen als primers besos del sol.

Sota l' ombra de quatre plátans frondosos,
el vell Toméu tractava amb el patró Manquet:
els dos bailets drets darrera l' avi, escoltaven
sense badar boca.

Un bell grapat de pessas blanques vingué á
mans del vell á fi de la contracta; els dos mi-
nyons brincaren alegrois tot festejant al avi,
i els tres junts en amigable conversa 's perde-
ren enllá de la platja, entre la llarga filera de
llaguts de cara al ample mar, devant les cases
blanques com una gavina, fins á pasar la llanda
de la casa llur, am la alegría de una conquesta
sanitosa pera tots. La dolça alegría del presen-
tament del pá, el millor aliment del home.

LLUIS G. PLA.

Rosas-Estueig de 1910.

L' inauguració del mercat

setmanal d' alls

Dimecres passat s' inaugurá l' mercat
d' alls, que desde temps havia anat prepa-
rant l' Ajuntament, ja reunint als pagesos
per explicárloshi la utilitat de tal obra, ja
fent imprimir 'nuncis qu' escampava per
tot arreu, ja, finalment, oferint premis per
estimular als venedors.

Avuy, donchs, que, s' han vist coronats
ab éxit aquets esforços, y tothom se fá cà-
rrech de la gran trascendencia de l' obra
realisada y d'els grans beneficis que d' ella
n'han de reportar els pagesos y tota la pò-
blació de Banyolas, hora es ja de que mos-
trem tots nostre agraïment á la Corpora-
ció Municipal, que tant s' ha desvetllat pe-
ra portarla á cap. També mereix la rostra
felicítació l' Sindicat Agrícola que ha aju-
dat al Ajuntament á realisar tal obra.

Dat el caràcter apátich y retardatiu del
element pagés en general, pot bén dirse que
l' inauguració del mercat ha sigut un éxit.
No ha suchehit aquí lo que en certa pobla-
ció, que, segons nos explicaren alguns dels
compradors d' alls, l' Ajuntament, despres
d' e sforsarse en va á que 'ls culliters por-
tessin alls al mercat, que volia inaugurar no
tingué altre remey que convertirse en ne-
gociant y comprar els alls á n'els pajesos y
portarlos despres al mercat. Aixís lográ

aquell Ajuntament arrelar un gran mercat d'all's.

Aquí, si la quantitat d'all's portada a plassa no ha sigut tan important com haurien desitjat els molts compradors que vingueren, s'ha lograt, n'obtant, fer una bonica inauguració. Hi havia 21 estiba d'all's. Algunes de bastanta importància.

Tota la mercaderia quedà venuda als preus de 1'25 a 1'75 pessetes forch els all's regulars y a 0'75 pessetes forch els petits.

Entre 'ls compradors que vingueren a honrar el nostre primer mercat d'all's hi havia 'ls Srs. Barbará, Valls y Bernadó de Barcelona, Dejean Hre, fills de Perpignan y altre de Mallorca, qual nom are no recordem.

Tot Banyolas acudí a la Plassa del doctor Rovira y passeix de l'Industria a veurer el nou mercat, fentse animats comentaris. Els pagesos se dolian molt de no tenir més all's enforcats per poderlos portar al mercat.—Si haguessim sapigut—deyan—que havian de venir aquets senyors compradors y que la cosa havia de tenir tan bon éxit, ja n'hauriam tingut més d'enforcats d'all's y no hauriam venut als revenedors els que teniam.

Aquest es el mal de les classes pageses, no volguer dessidirse a rés, fins que s'ho veuen bo y fet al devant seu. Per aixó l'apatia d'un príncipi s'ha convertit entre ells en gran entusiasme y tots diuen: ¡viva el mercat dels all's!

Lo que are senten els pagesos es no disposar de prous enforcadores, ja que la majoria estan contractades pels revenedors; pero aixó s'arreglará facilment. Igualment els hi falta balca, pero, segons entenem, el Sindicat Agrícola ja s'ha cuydat de comprarne a fora y posarla a disposició de qui 'n necessiti.

Acabat el mercat una comissió, composta dels Regidors Srs. Laqué y Malagelada y Secretari, per part del Ajuntament y dels Srs. Coromina y Congost, en representació del Sindicat Agrícola, visitaren a la fonda als negociants que havian vingut al nostre mercat, els quals reveren a la comissió ab la més esquisita amabilitat.

La Comissió los hi manifestá son agrahiment per haver contribuít ab la seva vinguída a donar tanta importància al mercat.

Respongueren dits senyors, qu'ells també tenian gran interés en secundar els desitjos de Banyolas de acarrear un gran mercat d'all's a la nostrs població.

Tan es aixís, digueren, que, a pesar de celebrarse avuy a L' Arbós una gran fira d'all's, hem deixat la important fira d'allá per contribuir a realisar el mercat que s'ha inaugurat aquí.

Prometen venir el dimecres vinent y en lo sucesiu mentres no faltin all's al mercat.

Convé molt, digueren, recomenar als pagesos d'aquí que enforquin els all's aviat, encar que despres vulguin guardarlos fins el febrer ó mars. El que siguin els all's enforcats de temps, lluny d'esser un perjudici, es una gran ventatje, perque hi ha molt menos perill de que grillin. Nosaltres pagariam en els mesos de febrer ó mars una pesseta de més, per cada dotze forchs dels all's que ja vinguessin enforcats desde are.

Donantlos hi els visitants les més expressives gracies per les manifestacions que acabavan de fer, se despediren afectuosament de aquells senyors, que reiteraren son desitj d'afavorir els interessos de la població de Banyolas.

Els premis han sigut adjudicats segons el següent veredict del Jurat:

1.er Premi de 25 pessetes al culliter Joan Colom Vila de Banyolas per habert portat al mercat major número de forchs.

2.^{on} Premi de 25 pessetes al tractant Pere Coderch Solá de Banyolas per haber portat major número de forchs al mercat.

3.er Premi de 10 pessetes al culliter Francisco Prat de Banyolas per haber sigut el segon que ha portat major número de forchs.

4.^{art} Premi de 5 pessetes al culliter Pere Costa de Cors per esser el tercer que ha portat major número de forchs.

4.^{art} bis Premi de 5 pessetes al culliter Joan Verdager de Banyolas per esser el quart qu'ha portat major quantitat de forchs al mercat. Aquest ha sigut extraordinari.

5.^{nt} Premi de 25 pessetes del Sindicat al culliter Joan Colom Vila, per haver realisat la major venta de forchs.

6.^e Premi de 10 pessetes al culliter Francisco Prat per haber realisat en segon terme la major venta.

Acabem aquesta ressenya recomenant als pagesos que portin dimecres vinent el major número possible de forchs al mercat, ja que d'ells exclusivament ha ds dependir el que aquest nou mercat pugui prosperar.

Crónica

Ha mort a Palamós la mare del nostre particular y distingit amich D. Climent Destrebeq, director gerent del ferro-carril de Palamós a Flassá.

Recomanem als nostres lectors una pregaria per la seva ánima.

Ha sigut nombrat mestre en propietat de la escola elemental de Besalú, el nostre amich D. Joseph Albanyá Serra, qui després de regentar per molt temps l'escola de Cornellá, passá a la que actualment ocupaba en la provincia de Castelló de la Plana.

Nostra enhorabona.

En virtut de la última renovació de cárrechs que tingué lloch en el Sindicat Agrícola d'aquesta vila, la junta Directiva ha quedat constituída en la forma següen: Joaquím Coromina, *president*; Ramón Batroli, *vis-president primer*; Feliu Pagés, *vis-president segon*; Martiriá Butinyá, *tesorerer*; y Joseph Congost, *Secretari*.

Com deyam en el número anterior, dissapte de la setmana passada va reunir-se a Girona el Concell Provincial d'Industria y Comers, al objecte de designar dos obrers pera anar, pensionats, al extranger, resultant elegits un texidor y paperer de Girona y de Sant Joan les Fonts, respectivament.

Extranyem que tenint la nostra vila dos vocals en aquella Junta, no 's recordessin els nostres paperers de demanar sisquiera aquella distinció, sent aixís que aquesta industria es avuy, una de les més importants no sols a Banyolas, sino a la provincia. Si ho haguessin demanat, probablement, haurian tingut l'honor de que hagués sigut un company seu, l'elegit.

Promet revestir una extraordinaria

importància el mitin de protesta que pera el dia 21 del corrent preparan els elements católics d'Olot. Probablement hi pendrán par els notables oradors y Diputats a Corts Srs. Salaverri, Senante, Iglesias y el Senador senyor Soler y March.

Tinguent noticia els empleats del Resguart, de que el dissapte de la setmana passada había mort un bou que había sigut portat al *Canyet* y sospitant que 's tractaria d'introduirlo a la vila pera la venta, disposaren una vigilancia especial dirigida personalment per Visitador que doná per resultat la captura de los matuters que pretenían introduhir carn procedent d'aquell animal. Además, provehíts del corresponent auto judicial, varen personarse a una casa dels atoras, hon practicaren un registre trovanthi també carn de la mateixa procedencia.

Examinada per el veterinari señor Massanella, va dir qu'había mort ab febre y sense dessangrar y per lo tant qu'era nociva pera la salut pública.

En vista d'aquest dictamen, d'acord ab lo que prevé la lley, va denunciarse el fet al Jutjat.

Diumenge varen reunir-se a casa la Vila, els representants de totes les societats d'aquesta població, presidit pels senyor Joseph Alsus, al objecte de parlar del projecte d'extinció de la mendicitat, regaant edtre els reunits perfecta unanimitat y molt entusiasme pera portar a cap el pro'ecte.

Exposades algunes oportunes observacions per varios dels concurrents, va acordarse dirigir una alocució al públich invitantlo a suscriurese per una quantitat fixa setmanal ó mensual, tota vegada que l'import d'aquesta suscripció será la base de la important obra benéfica y social que 's preté portar a cap.

Es d'esperar que tothom responderá segons la mida de les seves possibilitats; ja que de realizarse aquella, además de cumplir una obra eminentment cararitativa, s'evitarán moltes molesties als vehins en general y mols abusos per part dels que son captaires d'ofici.

Diumenge els católics de Bordils y la comarca, varen celebrar una grandiosa manifestació de protesta, en la que hi prengueren part elocuentes oradors de Girona y Barcelona. Hi assistiren més de 3,000 persones.

Entre altres families forasteres, han arribat a la nostra vila les dels senyors Escriu, Audouard y Marquesa de Llinás. Benvingudes.

Dilluns a la nit una de les minyones de la casa Lleal estava rentantse ab esprít de vi, tenint prop seu, una espelma. En un moment de distracció, va tenir la desgracia de que la flama li pregués en

els cabells y en la roba, produhinseli algunes cremadures que si bé no foren d'importància, podían serho molt, a no haberhi mediat el nostre distingit amic senyor Antón Leal, duenyo de la casa, qui despreciant el perill va lograr salvar a n'aquella d'una mort molt probable, sortintne ell ab algunes cremades a les mans.

Felicitem al Sr. Leal per la seva valentia y celebrariam que un y altre 's restablissin prompte de les seves ferides.

Durant lo que falta del mes corrent, 's cobrarán els consums en el extra-radi.

S'ha prorrogat fins a fi de mes, la cobrança de cédules personals.

En contestació al telegrama d'adhesió al Papa, que va dirigir-se al terminar el mitin celebrat en aquesta vila, s'ha rebut el següent: «*Parroco de Banyolas. — España. — Gerona. — En circunstancias tan lamentables, Su Santiaad agradece católicos comarca filial homenaje, enviándole bendición Apostólica. — Cardinal Merry del Val.*».

Dimars vinent a la Plassa del doctor Rovira a les 5 de la tarde se farán proves de les granades y aparatos matafochs.

En la Quefatura d'Obres públiques y per la C.^a del Tranvía del Baix Ampurdá s'ha presentat el plano y projecte d'un Tranvía económic desde Gerona a Banyolas ab dos ramals, l'un derivat al extrem del Pont Mayor que 's drigueix a Flassá y l'altre al extrem de Sarriá que arribará fins les fábricas de ciment de la carretera de Fransa.

Copiem de el «Diario de Gerona»: «Por gestiones del diputado a Cortes por Torroella de Montgrí don Julio Fournier, han sido remitidos a la Jefatura de Obras públicas de esta provincia los fondos necesarios para la indemnización de las fincas que con motivo de la construcción de la carretera de Ventalló a Banyolas fueron expropiadas en el término municipal de Saus.»

Moviment de la Caixa d'Estalvis: Imposicions, 47'50 pessetes; Reintegros, 00; Llibretas noves, 00.

Avuy y demá en els locals de la Societat «La Lliga», se celebrarán escullides vetllades y concerts musicals tintuent contractada per dits actes l'orquestra «Els Juncans».

Hem revut un programa dels festeigs que tindrán lloch en el Circol de Católics el dia de la Mare de Deu, posantse en escena per la secció recreativa varies pesses del seu escull repertori.

Per falta d'espay no publiquem la sessió del Ajuntament de la que 'n donarem compte en el número próxim.

Fábrica de paper "continuo,"

Especialitat en papers colats
per a la industria tapera

Joseph Frigola

Banyolas (Borgoña)

TALLER FOTOGRÁFIC

Tiratjes de tarjetes postals al bromuro y esmalt

RETRATS-AMPLIACIONS-REPRODUCCIONS Y MINIATURES

Francisco Xavier Mateu

BANYOLAS

Se fan tiratjes especials pera qui'ls desitji, enviant solsament els CLICHÉS.

AMPLIACIONS DE REGALO

De avui a fi de Maig prop-vinet, les de tamany natural per 25 pessetes se regalarán ab son elegant y artístic encuadrat y corresponent vidre.

CIRILO MASOLIVER

PINTOR Y DORADOR

Colocacio de papers pintats

Valls, 19.—BANYOLAS

XACOLATA

Torrent

CASA FUNDADA EN 1780

Puresa garantida.

Proveidors de la Reial Casa.

Premiada en distintas Exposicions.

GLASSES ESPECIALS

pera colegis y comunitats relligioses.

Especialitat en la fabricació de xacolats fins ab canyella y vainilla

DESPATX CENTRAL

Escribanías, 8.-Banyolas

LA VIOLETA

GARPINTERIA

— DE —

Joseph Romans

Carrer Major.—BANYOLAS

FÁBRICA DE CALS HIDRAULICA, GUIX Y CIMENT

— DE —

Vicens Laqué

Banyolas

Tenda LA CONCEPCIÓ

— Pintures, pinceles, barnissos de totes menes —

JOAN PUJOL

TURERS, 8.—BANYOLAS

Acreditada Fábrica

— DE —

PASTES PERA SOPA

CICLISTES:

Si voleu estar ben servits, en BICICLETES accesoris y tota mena de reparacions, dirigiuvos al conegut ciclista

Joseph Figuls

Especialitat en pneumáticos.

HEAGLE HUTCHINSON.

— BANYOLAS —

Gran Fábrica de Chocolates

EL LAGO

— DE —

Lluís Tremoleda

CARRER DE GUIMERA.—BANYOLAS

Fábrica de Xacolata

DE

Dolores Torras

BANYOLAS

BARBERIA

DE

Jaume Geli Verdaguer

Carrer Mayor, 23 y Plaça de la Vila, 21
BANYOLAS

L'Unión

Compañía anónima de Segurs contra incendis

Fundada en 1828

La NEW-YORK

Compañía de Segurs sobre la vida

Fundada en 1865

L'Assicuratrice Italiana

Societat anónima de Segurs contra 'ls accidents y reassegurs

Representant a Banyolas: EUDALD GARCÍA

Granades y aparatos matafochs sistema **BIOSCA**

Unich representant y venedor en la Provincia

Jaume Casellas Constructor d'obras

Plaza del Dr. Rovira, 1.—BANYOLAS

¡MALALTS!

¿Voleu recuperar aviat les torses perdudes y disposar d'una naturalesa ferrenya?

FEU US DEL

Bioferm

Socatarg

Indicat en la Tuberculosis, Raquitisme, Neurastenia, Anemia, Clorosis, Desgans, Convalescencies, Agotament per haver passat malalties greus ó per excessos de travalls moral ó corporal, etc., etc.

Es un medicament de gust agradable, recomanat de tots els metjes que'l coneixen, pe'que han comprovat que refa depressa y ab seguretat.

Únic y exclusiu preparador:

J. Gratacós Vallmajó, Apotecari.

Dipositari a Barcelona:

J. Viladot, Rambla de Catalunya, 36.

En venda a 3 ptes. en totes les farmacies.